

**[Finansministeren.]**

derskud paa 46 Mill. Kr. Dette Underskud bringes nu ned til ca. 23 Mill. Kr. Hvis man yderligere fradrager de ca. 8 Mill. Kr., der var i Overskud fra 1932—33, naar vi for Aaret 1933—34 ned paa et Underskud paa ca. 15 Mill. Kr. Det er meget nær det Tal, jeg nævnte, da Tillægsbevillingslovforslaget blev forelagt.

Finansloven for indeværende Finansaar viser et Underskud paa 14—15 Mill. Kr., og her maa jeg jo beklage, at Venstre, som hævder, at Staten ikke vedblivende kan føre en Underskudspolitik, ikke har villet være med til at skaffe Balance til Veje. Saa længe det drejede sig om de indirekte Afgifter, kunde vi til Nød faa Venstre med, men naar der er Tale om at dække Underskuddet ved en Forhøjelse af Skatten paa de store Indtægter, melder Venstre sig fra. Derfor maa jeg sige, at naar man her saa stærkt kritiserer, at der ikke er Balance, kan Venstre ikke fralægge sig Ansvaret for, at det er saaledes.

Det ærede Medlem Hr. Krag mener, at Indtægterne vil gaa stærkere ind end budgetteret. Jeg har omtalt dette Spørgsmaal tidligere og finder ingen Anledning til at komme ind paa det her i Aften. Der er ikke fjerneste Udsigt til, at Indtægterne skulde gaa saa stærkt ind, at man kan undvære de 14—15 Mill. Kr., som er foreslaaet skaffet til Veje ved en Forhøjelse af de direkte Skatter. Og een Ting maa man jo forudse, at der ogsaa vil komme Krav om øgede Udgifter i den kommende Tid.

Men er der nu nogen Grund til at fremstille Forholdene herhjemme saaledes, at det ser ud, som om vi er yderst uheldigt stillet? Jeg tror, det vil være en uklog Politik at fortsætte ad de Linier, som Venstre her er inde paa. Det ærede Medlem Hr. Krag henviste til England, som nu havde en gunstig økonomisk Stilling. Jeg kunde have ønsket, om det ærede Medlem var gaaet lidt dybere ind paa dette Spørgsmaal og havde undersøgt, hvorledes Forholdene har været i England i de senere Aar. Hvis det ærede Medlem havde gjort det, er jeg ikke sikker paa, at han just vilde have fremhævet England som et udmærket Eksempel paa, hvorledes det er gaaet i Tidernes Løb. Derimod kunde det ærede Medlem med Grund have peget paa, hvilke uheldige Følger det kan faa, naar man fremstiller et Lands Finanser i en daarligere Forfatning, end de i Virkeligheden er.

Naar vi ser paa England, viser det sig, at i Aaret 1929—30 havde dette Land et Underskud paa 14 $\frac{1}{2}$  Mill. £; det steg i det følgende Aar til 23 $\frac{1}{4}$  Mill. £, og disse Underskudsbeløb er i Virkeligheden større end her anført, fordi enkelte Udgifter blev dækket under Laanekontoen.

Saa kom der en Kommission i 1931, som offentliggjorde en Betænkning, hvori den forudsagde, at England i Aaret 1931—32 vilde faa et Underskud paa ca. 170 Mill. £. Dette mørke Fremtidsperspektiv bevirkede, at der fremkom en stærk Mistillid til England, og Udlandets Tilgodehavender blev draget hjem til et Beløb af ca. 200 Mill. £. Dette var en medvirkende Aarsag til, at England maatte forlade Guldet.

Den Regering, som derefter kom til, skulde saa skaffe Balance, og det lykkedes. Men paa hvilken Maade? Derved at man forhøjede saavel Indkomstskatten som Toldskatterne meget betydeligt, samtidig nedsatte man Arbejdsløshedsunderstøttelsen med 35,8 Mill. £, Tjenestemandslønningerne med 11 Mill. £. Vi erkender, at det er jo den Linie, som Venstre ønsker, man ogsaa skal gaa frem paa herhjemme, at skære Understøttelserne og Lønningerne ned, og dør er vi uenige med Venstre. Vi agter ikke at føre den Politik, vi mener, der maa kunne skaffes Balance paa anden Maade end ved at føre en saa haardhændet og efter min Mening uretfærdig Politik.

Statsbudgettet i England for 1931—32 kom til at balancere, men for 1932—33 blev der et Underskud paa 3,3 Mill. £. Først i 1933—34 lykkedes det at skabe et Overskud paa ca. 34 Mill. £, men det skyldtes for en stor Del, ja, jeg kan sige udelukkende dette, at England var i Stand til at konvertere sine Laan, saaledes at England kunde spare 80 Mill. £ paa sine Renteudgifter. Vi er desværre ikke herhjemme stillet saaledes, at vi kan bringe Statsudgifterne ned i tilsvarende Grad ved at konvertere vore udenlandske Laan, heller ikke de indenlandske — det gaar ikke saa let —, men jo slet ikke de udenlandske Laan.

Jeg har nævnt disse Tal for at belyse Forholdet. Det ser flot ud, at England møder med et Overskud paa nogle og tredive Millioner Pund Sterling, men man bør erindre sig, hvorledes man er naaet til det Resultat. I det paagældende Aar var der for Resten ogsaa en Rigmand, der døde; jeg tror, at Arveskatten indbragte ekstraordinært 10 Mill. £. Hvis vi kunde faa saadan en Arvegift herhjemme blot et